

Kde bolo tam bolo

Richard Müller

Kde bolo tam bolo,
ani za siedmimi horami,
ani za siedmimi dolami,
ani sa tam piesok nelial
a dokonca ani voda nesypala,
tam kdesi na lúkach,
pod strechou jedného veterného paneláča,
kde všetky telefónne čísla začínali osmičkou,
žili ona a on.
On veľký a ona maličká.
Presne ako v rozprávke.
Žili v láske, z lásky, spolu, sami.
A tak sa jedného dňa rozhodli,
že sa poobhliadnu ešte po niekom ďalšom.
To už by bolo predsa len veselšie,
aj karty by si mohli zahrať,
aj hlasovať by sa konečne dalo
a preto stále vyzerali z balkóna,
či predsa len nenatrafia na niekoho,
kto by im padol priamo do oka.
A nelenili. Na hniezda ikarusov vylepili inzeráty,
hľadáme dakoho, kto bude s nami, aby sme neboli sami
a netrpezlivo čakali čo sa bude diať.

Muž, ktorý sa napokon prihlásil nechal na seba dlho čakať.
A keď zbadal veľkého, okamžite sa pustil do strašného revu.
Maličká mu síce dala najesť a napiť,
čím sa trochu upokojil, ale iba na chvíľu.
Ten chlap ako keby padol z neba.
Vôbec nevedel čo sa patrí.
Všetko mu bolo treba strčiť až pod nos.
Ani karty nehral a pri hlasovaní vždy všetkých rázne prekričal.
Po istom čase sa dokonca veľkému zazdalo,
že chlapík páli za maličkou!
A ani maličká v tom nebola celkom nevinne
a vtedy sa prihlásil veľký čierny kocúr.
Ale to už...
Spíš?